

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 284/2021
18.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радета Затезала, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К број 42/20 од 09.10.2020. године и Апелационог суда у Нижу Кж1 925/2020 од 11.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К број 42/20 од 09.10.2020. године и Апелационог суда у Нижу Кж1 925/2020 од 11.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К број 42/20 од 09.10.2020. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци за коју је одређено да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује на адреси у селу ..., Општина ..., без примене електронског надзора и одређено да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом обавезан је АА да Вишем јавном тужиоцу у Нишу на име стварних трошкова кривичног поступка исплати износ од 8.544.31 динар, на име превода урађеног од стране преводиоца Радоја Рајића, као и да Вишем суду у Нишу исплати износ од 1.886,76 динара, такође на име трошкова преводиоца Радоја Рајића, као и судски пашал у износу од 5.000,00 динара, све у року од 2 месеца по

правноснажности пресуде, сходно члану 261, 262. и 264. ЗКП, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 925/2020 од 11.01.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Вишег суда у Нишу К број 42/20 од 09.10.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Раде Затезало, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе уз обавезу да трошкови поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се пресуда не може заснивати на исказу сведока ББ, полицијског службеника који је сведочио о ономе што је сазнао од окривљеног пре покретања кривичног поступка, па се исказ овог сведока приликом утврђивања постојања субјективног елемента кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, није могао користити као доказ. Осим тога бранилац у захтеву наводи да је окривљеном током читавог кривичног поступка био потребан преводилац за албански језик, кога није имао.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА од покретања кривичног поступка пред Вишим јавним тужиоцем у Нишу, па до окончања кривичног поступка имао ангажованог преводиоца за албански језик Радоја Рајића.

Из списка предмета произилази да је првостепени суд у доказном поступку уз сагласност Вишег јавног тужиоца у Нишу окривљеног АА и његовог браниоца извршио увид у исказ сведока ББ, полицијског службеника који је детаљно описао како је предметни метак пронађен у новчанику окривљеног, као и да му је окривљени том приликом рекао да је метак добавио или набавио од неког лица из Немачке и да га од тада носи као сувенир.

По налажењу Врховног касационог суда исказ сведока ББ у делу који се односи на разговор тог сведока са окривљеним АА који је обављен пре покретања кривичног поступка, у делу у коме је сведок сазнао да је окривљени предметни метак добио и набавио од неког лица из Немачке и да га од тада носи као сувенир, представља доказ

који није дозвољен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, па се на таквом доказу не може заснивати пресуда.

Сведок ББ је поступао као службено лице-полицајац на граничном прелазу, па је обављајући службену дужност, разговарао са АА у циљу откривања врсте и порекла предмета који је код њега пронађен, приликом преласка границе. АА није био окривљен у том тренутку, па информација коју је сведок као службено лице добио од њега представља обавештење добијено од грађана.

Одредбом члана 288. ЗКП предвиђена је могућност прикупљана обавештења од грађана од стране полиције, али је одредбом члана 237. став 3. у вези става 1. и 2. ЗКП предвиђено да сва обавештења која су, у смислу члана 288. ЗКП, јавном тужиоцу и полицији дали грађани, морали издвојити из списка предмета, јер се на њима не може заснивати судска одлука.

Међутим, током овог кривичног поступка, осим читања исказа сведока ББ, изведени су и други докази-извршен је увид у исказе сведока ВВ, ГГ, извршен је увид у писане доказе и непосредно саслушан вештак Сениша Анђелковић, па како се побијане пресуде не заснивају искључиво на исказу сведока ББ, већ би и без тог доказа била донета иста пресуда, Врховни касациони суд је нашао да побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује, обзиром да је иста образложена тиме да је суд био дужан да утврди намену оружја, јер од те чињенице зависи да ли ово дело може бити предмет оптужбе, да на страни окривљеног не постоји директни умишљај и да окривљени у конкретном случају није ни знао да је у питању метак, јер се на наведени начин оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама, што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**